

సినిమా చూసి వచ్చిన తరవాత -

తోట వెంకటాద్రి

నేనొక్కణ్ణే చూచి తరిస్తే సబబుగా ఉండదనీ, దాన్ని చూపించి నాతో బాటు సమానంగా తరింపజేసే ఉద్దేశ్యంతో, “సంసారాన్ని ససారం చేస్తున్న మసారసార నయన్ను” గూడా రానంటున్న కొద్దీ సినిమాను తీసుకవెళ్లాను. కొండొక కారణాన, మసారసార నయనకు సినిమాలంటే చాలా అసహ్యం కలిగింది. సినిమా చూచి యింటి కొచ్చేటప్పడే, తన రుసరుసలు యిసబుసలుగా ఉండడం గమనించి, యిక ఆ రుసరుసా బుసబుసలు యింటి కొచ్చింతర్వాత ఓ ప్రశ్నప్రభంజనంలోకివిజృంభించడం అత్యంత సంభవం అనుకొన్నాను.

నేనుకొన్నట్లే జరిగింది. ఇంటికొచ్చింతర్వాత, సినిమాకు వెళ్ళేముందేతనూరుచేసిపెట్టుకొన్న యెర్రజొన్న రొట్టెలు, పొద్దుటపూట మిగిలిన పాల కూర పప్పుతో కళ్లు మూసుకుని మింగి, నేను శేషశాయి పోజులో మంచంమీద పండుకొని, చూచి వచ్చిన సినిమాను సింహావలోకనం చేసుకుంటున్న సమయంలో, తానూ త్వరత్వరగా పని ముగించుకొని సతీతిలకం నాదగ్గరకొచ్చి ప్రశ్నించింది, “ఏమండీ సినిమా యెట్లా ఉంది” అని.

“నువు గూడా చూశావుగా. ఎట్లా ఉండేమిటి?” అన్నాను, ప్రారంభం అయిందిరా బాబూ అనుకుంటూ, “నాకెట్లాఉంటేయేంటే. చాలా కష్టపడి చూపించారు పాపం. ఎట్లా ఉందో చెబుదురా!”

“మహా బాగా ఉంది.”

“మీకు ఒక సినిమా మాత్రం బాగుండకుండా ఉందా! అయితే అంత ఇదిగా దాన్ని సిఫార్సుచేశారు గదా చూడాలని...” అంటూ ఆవిడగారు అంటుంటే,

“అవును దాన్ని నడిపించి దిగ్గంతులాంటి ఓ దర్శకుడు. కథా, పాటలూ, మాటలూ రాసింది కొమ్ములు దిరిస కవులూ, రసయిత

లూనూ. అందులో వీరంతా ప్రగతిశీలురూ, ప్రతిభాశాలురున్నూ. కాబట్టి...”

“కాబట్టి యిన్ని విశేషణాలతో కూడుకొన్న ఆ సినిమా, యీ నిరాశాత్పసిత హృదయాలకు ఓ విమాత్మ సందేశం యిచ్చి కూరడిస్తుందని...”

“అయినా యిప్పుడేమయింది కనక? విలక్షణంగా ఉంది సినిమా!” అన్నాను.

“ఇంత విలక్షణంగా ఉంటుందని ఉబలాటపడుతూ వెళ్లొంగదా, దానివల్ల మనం యేం నేర్చుకున్నాం? ఆ ప్రగతిశీలురూ, ప్రతిభాశాలురూ అందులో తెచ్చిన ప్రగతి, చూపించిన ప్రతిభా యేమయినా ఉన్నాయా? ఆ కథ సమాజానికేమయినా ఉపయోగపడతుందా?” అని మసారసారనయన అడుగుతూంటే, ఇదేదో పన్నెండు గంటలదాకా చంపేటట్టుందని దృఢపడి, “నరే శేషాలోచిద్దాం గాని పడుకోయి చూచుకోండి” అంటూ నేను అటువైపుకు తిరిగి పండుకొన్నాను.

“నిష్కారణంగా డబ్బులు దండనైనై. సినిమా చూచినా తాళనయ్యాయెందుకొస్తినా అనిపించింది” అంటూ మళ్ళీ యెత్తుకొంది.

“యేం?” అన్నాను మరిచిపోయి.

“యేమంటారేమిండీ? యెన్ని పక్కలకు తిప్పితిప్పి చూచినా, కథలో ఆసాధారణత్వం యేమన్నా ఉందా? ఒక ఆమెరికను వసిత వాక్రుచ్చినట్లు, “కులాల్లోని కల్లోలాల్లు, గందరగోళాల్నూ, చికాకుల్నూ తెలిపేసెంటి మెంటల్తో కూడుకొన్న గాభ” లకన్నా యేం మించిపోయింది? వాటినే యిది యింకో పితలాటకంతో చిత్రించింది. ఆ ప్రగతిశీలురు అసలీ కథను రాయడానికెట్లా ఒప్పుకున్నారా అని! మన సుదర్శనాన్ని అడిగినా ఆ మద్రాసు పితలాటకాలతో యీ మైద్రాబాగు గడబిడల్ని కూడ జోడించి ఆ కథను, ఆ ఘక్తిలో

ఆ కట్టులో దానికంటే వేయిమడుగు తక్కువగా రక్తి గట్టేటట్లు రాసేవాడు. వింటున్నారా నేం చెబుతుంది?”

“అహం వింటున్నాను గాని యిహ...”

“అబ్బ యెప్పుడూ నిద్ర! కేపు ఆఫీసుకి సెలవేగా. సరే గాని ఆసలు సినిమాలంటే మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అంటూ సంభాషణ పొడిగించింది పక్కనే కూర్చుని.

“సినిమాల్నువి ఒక పరిశ్రమే కాకుండా, వివిధ కళా సమన్వితాలు; వినోద విజ్ఞాన సంధాయకాలు; సమాజాభ్యున్నతి కుపయుక్త మయ్యే ఉన్నత ప్రమాణంగాల సాధనాలు” అన్నాను క్లుప్తంగా కర్ణ మూసుకునే.

“అయితే నేటి సినిమాలు నిజంగా కళాభివృద్ధిని చేస్తున్నాయా? నిజంగా సమాజాభ్యున్నతికి తోడ్పడుతున్నాయా?”

“నువ్వే చెప్ప జవాబు గూడా!”

“బుజాలమీద తలకాయ ఉన్న యే వ్యక్తి అవునని చెప్పలేడు. నేటి సినిమాలు వ్యాపార దృష్ట్యా తీయబడ్డం లేదంటారా?”

“కావచ్చు” అన్నాను అడ్డు చెప్పకుండా వుంటే తాను చెప్పదలచుకొన్నది త్వరలో పూర్తి అవుతుందని.

“కళను ఖానీ చేయడం లేదంటారా?”

“కావచ్చు.”

“యేదో కొరగాని వినోదాన్ని కల్పించి ప్రజానీకం తమ శ్రమశక్తిని అమ్ముకొనగా వచ్చిన ఆ కాసిని డబ్బుల్ని దోచుకుంటున్నాయి సినిమాలు.”

“కావచ్చు శ్రీమతీ, కావచ్చు.”

“సమాజాభ్యుదయం మాట అటుంచి సమాజాన్ని పాతాళభైరవీ పాదాబ్జ సన్నిధిని పడేస్తున్నాయి నేటి సినిమాలు.”

“కావచ్చు.”

“మేధావులు తమ నైపుణ్య శ్రమ శక్తిని అమ్ముకొని పెట్టుబడిదారుల మూడిమొల్లో తయారు చేస్తున్న వర్తకపు సరకులు నేటి సినిమాలు.”

“కావచ్చు.”

“అదర్థం, అదర్థం అంటూ కైలాసగిరి నుండి కన్యాశుమాండాకా, ‘నువ్వు, నేనూ, మరొకరూ’ అంతా మిశ్రకాయలు తిన్న కారులకు మలే అరవడం తప్పితే వాస్తవిక జీవితంలో ఆదర్శాన్ని చూపిస్తున్నది ఎవ్వరూ లేరు. ఆచరణలో ఆదర్శానికి వ్యతిరేకంగా నడవడమే, లేక దాన్ని బద్ధి పూర్వకంగా చంపెయ్యడమే జరుగుతుంది. మనిషియొక్క ఆలోచనలనూ, మాటలనూ బట్టి కాక, ఆతను చేస్తున్న పనుల్ని బట్టి ఆతన్ని జడ్జ్ చేయాలని లెనిన్ మహాశయ్యుడు చెప్పాడు యిండుకనే.”

“కావచ్చు.”

“కేవల కల్పనా కథలు, కృత్రిమ వేషాల వల్ల వచ్చే ప్రగతి ఏముంటుంది? ‘ఏంతటి మేటి కవిత్వమేని స్వజ్యోతి బహిర్గతం గుట చొప్పుడనున్న నిర్గతం’ గాకపోతే కలేపారు కాడను పనికొస్తుందా? మీరు మిక్కిలి అది సమాజాభ్యుదయాన్ని ఆరికట్టుతుంది. ప్రజా ప్రోహానికి దారితీస్తుంది. ప్రజలయొక్క అజ్ఞానాన్ని ఊతగానొని, పెట్టుబడిదారులు కొల్ల కొల్లలుగా లాభాలు గుంజుకోడానికి దోహదం చేస్తుంది. అందుకనే మేధావులైనవారు తమ విజ్ఞాన సంపత్తిని పతిత మానవోద్ధరణకే వినియోగించాలిగాని, దాన్ని బూజునాల కమ్ముకో గూడదని లెనిన్ మహాశయ్యుడు పదేపదే నొక్కి నొక్కి చెబుతున్నాడు.”

“కావచ్చు.”

“చాలైస్తురూ మీకంతా హాస్యం, వెటకారమున్నూ. యేమిటి అస్తమానం కావచ్చు, కావచ్చు, ననుకుంటూ” అంటూ శ్రీమతి లేచి రెండు గ్లాసులు మంచినీళ్లు త్రాగి, పండుకొని తన మసారమసార నయనాబ్జ మూసుకుందిగా మాలు మళ్ళీ కాస్సేపటిదాకా ఆ విషయం యెత్తలా.

ఇహ మనం మళ్ళీ మాట్లాడితే రెండింటి దాకా దుంప తెగుతుందేమోనని చప్పుడు లేకుండా నేనూ నిద్రబోయాను.

గాడిద వేరు చివర ఎన్ని కాలేజీ డిగ్రీలు తగిలించినా, దాని చెవుల పొడుగు మాత్రం తగ్గదు